

श्री सर्वोच्च अदालतमा चढाएको निवेदनपत्र

विषय :- उत्प्रेषणयुक्त परमादेश वा जो चाहिने उपयुक्त आदेश जारी गरी पाऊँ ।

नेपालका आदिवासीहरुका मानवअधिकार सम्बन्धी वकिल समूह (लाहुर्निप) का.जि.का.म.पा. वडा नं ३२, काठमाडौंको तर्फबाट सचिव ऐ ऐ बस्ने वर्ष ३८ को शंकर लिम्बू१

किरात रदु नछिरिड साखाम, का.जि., का.म.पा. वडा नं २९, ठमेल, काठमाडौंको तर्फबाट पूर्व अध्यक्ष हाल का.म.पा. वडा नं १३ वाफल बस्ने वर्ष ५२को प्रतापसिंह नाछिरिड१

किरात राई यायोक्खा, का.जि., का.म.पा. वडा नं ३२, मैतिदेवी, काठमाडौंको तर्फबाट सचिव का.म.पा. वडा नं ३२, घट्टेकुलो बस्ने वर्ष ३८को भीम राई१

राष्ट्रिय आदिवासी/जनजाति महिला महासंघ, का.जि. का.म.पा. वडा नं २९, सामाखुशी, काठमाडौंको तर्फबाट सचिव काजि का.म.पा.वडा नं ४, चण्डोल बस्ने वर्ष ३८ की चिनीमाया माझी१

आदिवासी महिला कानूनी सचेतना समूह, का.जि. का.म.पा. वडा नं ३५, कोटेश्वर, काठमाडौंको तर्फबाट सचिव ल.पु.जि भैसेपाटि वडा नं बस्ने वर्ष ३९ की इन्दिरा कुमारी श्रीस१

ह्योल्मो संरक्षण तथा उत्थान परिषद, का.जि. का.म.पा. वडा नं ८ जोरपाटी , काठमाडौंको तर्फबाट अध्यक्ष हाल ऐ ऐ आरुवारी बस्ने वर्ष को टासी छिरिड लामा१

सुनुवार सेवा समाज, का.जि., का.म.पा. वडा नं १०, वानेश्वर, काठमाडौंको तर्फबाट महासचिव का.म.पा. वडा नं ९ बस्ने वर्ष २९ की विमला सुनुवार१

आठपहरिया किरात राई समाज, का.जि, कपन गा वि स वडा नं ३, काठमाडौंको तर्फबाट सहसचिव का.म.पा. वडा नं ७, चावहिल बस्ने वर्ष २८को मनोज राई१

नेवा देय् दबू, का.जि. का.म.पा. वडा नं २३, ओमबहाल, काठमाडौंको तर्फबाट सदस्य का.म. पा वडा नं २१, ज्याबहाल बस्ने वर्ष ५५ की मंगला कारंजित.....	१
नेपाल बोटे समाज, चितवन जिल्ला, गर्दी गा.वि.स.७, चितवनको तर्फबाट तर्फबाट सचिव नवलपरासी जिल्ला, अग्यौली गा.वि.स. वडा नं ४ बस्ने वर्ष ३१ को ज्ञान बहादुर बोटे	१
हिमालय भोटे समाज, का.जि.का.म.पा. वडा नं ६, बौद्ध तीनचुली, काठमाडौंको तर्फबाट अध्यक्ष का.जि. धापासी गा.वि.स वडा नं ३ बस्ने वर्ष ३१ को दावा साडमु भोटे	१
किरात चाम्लिङ राई भाषा तथा संस्कृति उत्थान संघ, का.जि. का.म.पा. वडा नं ५, काठमाडौंको तर्फबाट महासचिव का जि, का. बस्ने वर्ष को राजु विक्रम चाम्लिङ	१
लिल फङ्ग, का.जि., का.म.पा. वडा नं २९, सामाखुशी, काठमाडौंको तर्फबाट महासचिव ऐ ऐ बस्ने वर्ष ३६ को जीत बहादुर घले	१
नेपाल कुमाल समाज सुधार समिति, का.जि., का.म.पा. वडा नं ३२, अनामनगर, काठमाडौंको तर्फबाट तर्फबाट सचिव ऐ ऐ बस्ने वर्ष को नगेन्द्र कुमाल	१
किसान समुदाय विकास प्रतिष्ठान, भ्जापा जिल्ला, मेची नगर, भ्जापा.....	१ निवेदक
नेपाल माभी उत्थान संघ, सुनसरी जिल्ला, मधुवन गा.वि. स. वडा नं ७ शुक्रवारे भ्जापाको तर्फबाट उपाध्यक्ष का. म. पा वडा नं ४ बस्ने वर्ष ६० को धन बहादुर माभी	१
करानी समाज सेवा संघ, का.म.पा. वडा नं ६,बौद्ध, काठमाडौंको तर्फबाट सचिव ऐ ऐ बस्ने वर्ष ३१ को गुरु श्याङग्याप लामा.....	१
याम्फुहाङ किरात राई एकता समाज, ल पु जि, ललितपुर उपमहानगर पालिका वडा नं ललितपुरको तर्फबाट सचिव ऐ ऐ बस्ने वर्ष ..को विचारी याम्फु 'विशाल'	१
किरात याक्थुङ चुम्लुङ, ल पु जि, ललितपुर उ.म.न. पा. वडा नं १४ धोबीघाट ललितपुरको तर्फबाट उपाध्यक्ष ऐ ऐ बस्ने वर्ष ४६ को उत्तम सिं थाङदेन	१

विरुद्ध

सम्माननीय प्रधानमन्त्री श्री पुष्पकमल दाहाल, प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय, सिंहदरवार, काठमाडौं	१
श्री नेपाल सरकार मन्त्रिपरिषदको कार्यालय, सिंहदरवार, काठमाडौं.....	१
सम्माननीय सभाध्यक्ष, श्री सुभाषचन्द्र नेम्वाङ्ग, संविधान सभाध्यक्षको कार्यालय, सिंहदरवार, काठमाडौं	१
श्री संविधानसभा तथा व्यवस्थापिका-संसद, व्यवस्थापिका-संसदको कार्यालय, सिंहदरवार, काठमाडौं ..	१
माननीय मन्त्री श्री रामचन्द्र भ्वा, स्थानीय विकास मन्त्रालय, श्रीमहल, ललितपुर	१
माननीय मन्त्री श्री देव प्रसाद गुरुङ्ग, कानून न्याय तथा संविधानसभा व्यवस्था मन्त्रालय सिंहदरवार, काठमाडौं	१
माननीय मन्त्री श्री गोपाल किराँती, संस्कृति तथा राज्य पुनःसंरचना मन्त्रालय, सिंहदरवार काठमाडौं	१
श्री सभापति, संविधानसभा संवैधानिक समिति, समितिको सचिवालय संसद् भवन, सिंहदरवार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, मौलिक अधिकार तथा निर्देशक सिद्धान्त समिति, समितिको सचिवालय, संसद भवन सिंहदरवार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, अल्पसंख्यक तथा सीमान्तकृत समुदायको हक अधिकार संरक्षण समिति, समितिको सचिवालय, संसद भवन सिंहदरवार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, राज्यको पुनर्संरचना र राज्यशक्तिको बाँडफाँड समिति, समितिको सचिवालय, सिंहदरवार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, व्यवस्थापिकीय अंगको स्वरूप निर्धारण समिति, समितिको सचिवालय, सिंहदरवार, काठमाडौं ।	१
श्री सभापति, राज्यको शासकीय स्वरूप निर्धारण समिति, समितिको कार्यालय, सिंहदरवार, काठमाडौं.....	१

विपक्षी

श्री सभापति, न्याय प्रणाली सम्बन्धी समिति, समितिको सचिवालय,सिंहदरबार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, संवैधानिक निकायको संरचना निर्धारण समिति, समितिको कार्यालय संसद भवन, सिंहदरबार काठमाडौं.....	१
श्री सभापति, प्राकृतिक स्रोत, आर्थिक अधिकार तथा राजश्व बाँडफाँड समिति, समितिको कार्यालय, संसद भवन काठमाडौं.....	१
श्री सभापति, साँस्कृतिक र सामाजिक ऐक्यवद्धताको आधार निर्धारण समिति, समितिको कार्यालय, सिंहदरबार, काठमाडौं.....	१
श्री सभापति, राष्ट्रिय हितको संरक्षण समिति,समितिको कार्यालय, सिंहदरबार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, नागरिक सम्बन्ध समिति,समितिको कार्यलय, संसद भवन,सिंहदरबार, काठमाडौं	१
श्री सभापति, जनमत संकलन तथा समन्वय समिति, समितिको कार्यालय, सिंहदरबार, काठमाडौं....	१
श्री सभापति, क्षमता अभिवृद्धि तथा स्रोत व्यवस्थापन समिति, समितिको कार्यालय सिंहदरबार काठमाडौं.....	१

हामी निवेदकहरु नेपालका आदिवासीहरुका हक, मानवअधिकार, आधारभूत स्वतन्त्रता तथा विकासमा कार्यरत, प्रतिनिधिमूलक संघसंस्थाहरु भएको आधारमा सम्पन्न संविधानसभा तथा चालू रहेको संविधान निर्माण प्रकृत्यामा नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ तथा नेपाल पक्षराष्ट्र रहेका विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय कानूनहरुद्वारा प्रत्याभूत गरिएका आदिवासीहरुको राजनीतिक अधिकार अन्तर्गत स्वतन्त्ररूपले आफ्नो प्रतिनिधिमूलक संघसंस्थावाट प्रत्यक्षरूपमा छानेर पठाएको प्रतिनिधिमार्फत संविधानसभा र संविधान निर्माण प्रकृत्यामा स्वतन्त्ररूपले भाग लिन पाउने **संवैधानिक तथा कानूनी अधिकार**वाट वञ्चित गरिएको हुनाले अन्यायमा परेको व्यहोरा निम्न प्रकरणहरुमा उल्लेख गरी न्यायको लागि सम्मानित सर्वोच्च अदालतसमक्ष निवेदन वापत लाग्ने दस्तुर रु ५००/- बुझाएको निस्सा यसैसाथ संलग्न राखी नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ र १०७ (२) बमोजिम निवेदन गर्दछौं ।

१. आदिवासी/जनजातिहरुलाई नेपालको अन्तरिम संविधान,२०६३ र नेपाल आदिवासी/जनजाति उत्थान राष्ट्रिय प्रतिष्ठान ऐन, २०५८ द्वारा आदिवासी/जनजाति समुदायका रूपमा पहिचान तथा मान्यता प्रदान गरिएको छ । उक्त प्रतिष्ठान ऐन, २०५८ को दफा २ (क) मा “**आदिवासी /जनजाति भन्नाले आफ्नो मातृभाषा र परम्परागत रीतिरिवाज, छुट्टै साँस्कृतिक पहिचान, छुट्टै सामाजिक संरचना र लिखित वा अलिखित इतिहास भएको अनुसूची बमोजिमको जाति वा समुदाय**” भनि परिभाषा गर्दै ५९ वटा जातिहरुलाई सूचीकृत गरेको छ । सोही ऐनको परिभाषा भित्र परेका र आदिवासीहरुका अधिकार सम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं १६९ को धारा १ को मापदण्ड (Criteria) भित्र रहेका र स्व-पहिचानका आधारमा प्रतिष्ठान ऐन, २०५८ मा सूचीकृत हुन बाँकी रहेका आदिवासीहरुका आ-आफ्नै

प्रकारका परम्परागत तथा प्रतिनिधिमूलक जातीय संस्थाहरु रहेका छन् । यी संस्थाहरु सम्बन्धित आदिवासीका प्रथा, परम्परा अनुरूप राजनैतिक अधिकारको अभ्यास गर्ने संस्था मौलिक हक हुन् । आदिवासीहरूसंग सम्बन्धित र उनीहरुका अधिकारलाई प्रभावित पार्ने लगायतका विषयहरुमा यी प्रतिनिधिमूलक संस्थामार्फत आन्तरिक तथा राज्यका विभिन्न तहका निर्णय गर्ने निकाय तथा संयन्त्रमा सहभागिता र प्रतिनिधित्व हुन पाउने आदिवासीहरुका आधारभूत अधिकारहरुलाई विशेष अधिकारका रूपमा नेपाल पक्षराष्ट्र रहेका मानवअधिकार तथा विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय कानूनहरुद्वारा प्रत्याभूत गरिएका छन् ।

२. माथि प्रकरण १ मा उल्लेखित विषयहरुका सम्बन्धमा गत २८ चैत्र, २०६४ मा सम्पन्न संविधानसभाको निर्वाचनमा **नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३** को प्रस्तावनामा व्यवस्थित नेपाली जनताले विभिन्न समयमा लोकतन्त्र, शान्ति र अग्रगमनका निम्ति गर्दै आएको संघर्ष, क्रान्ति तथा जनआन्दोलन पश्चात् मुलुकमा आएको राजनैतिक परिवर्तनका उपलब्धिहरुलाई संस्थागत गर्न जारी गरिएको उल्लेखित देशमा विद्यमान रहेका वर्गीय, जातीय, क्षेत्रीय, लैङ्गिक समस्याको समाधानका लागि राज्यको अग्रगामी पुनर्संरचना गर्नपर्ने तथा **“नेपाली जनताको आफ्नो लागि आफैँ संविधान बनाउने पाउने, भयमुक्त वातावरणमा संविधानसभाको स्वतन्त्र र निष्पक्ष निर्वाचनमा सहभागी हुन पाउने आधारभूत अधिकारको प्रत्याभूति”** गर्नु पर्ने, अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा २ मा **“ नेपालको सार्वभौमसत्ता र राजकीयसत्ता नेपाली जनतामा रहने ”** आफ्नो विषयमा अन्तिम निर्णय गर्नपाउने अवशिष्ट अधिकार प्रत्येक नेपाली जनतामा रहने किटानी व्यवस्था; संविधानको मौलिक हक अर्न्तगत धारा १२ (३) (क) ले प्रत्येक नागरिकलाई प्रदत्त विचार र अभिव्यक्तिको स्वतन्त्रताको प्रत्यभूति; मौलिक हककै शीर्षक अर्न्तगत धारा २१ मा **“आर्थिक, सामाजिक वा शैक्षिक दृष्टिले पछि परेका महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी समुदाय, उत्पीडित वर्ग, गरीब किसान र मजदूरलाई समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तको आधारमा राज्यको संरचनामा सहभागी हुन पाउने ”** जस्ता मौलिक हकहरुको उल्लंघन गर्दै संविधानसभा सदस्य निर्वाचन ऐन, २०६४ तथा संविधानसभा सदस्य निर्वाचन नियामवली, २०६४ ले व्यक्ति विशेष (**Individual**) र राजनैतिक पार्टी (**Political Party**) मार्फत मात्र संविधान निर्माण प्रकृत्यामा भाग लिन पाउने व्यवस्था गरी आदिवासी जनजातिहरुको आधारभूत तथा राजनैतिक अधिकार अर्न्तर्गत आफ्नो परम्परागत तथा प्रतिनिधिमूलक जातीय संस्थाहरुबाट आफ्नो मौलिक प्रकृत्या बमोजिम स्वतन्त्ररूपले छानिएर आएका प्रतिनिधिमार्फत सहभागी हुनबाट निषेध (**Prohibition**), विभेद (**Discrimination**), बहिष्करण (**Exclusion**) तथा राजनीतिक पार्टीलाई मात्र प्राथमिकता (**Preference**) दिने र यी पार्टीहरुमा आदिवासीहरुलाई बलात विलय (**Asimilation**) गर्ने कार्य भएको छ । साथै जारी संविधान निर्माण प्रकृत्यामा समेत सोहि कार्यलाई निरन्तरता दिई उल्लेखित मौलिक हक उपभोग गर्नबाटसमेत बञ्चित गरिएको प्रष्ट छ ।

३. नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को मौलिक हक शीर्षक अर्न्तर्गत धारा १३ (१) मा **“सबै नागरिक कानूनको दृष्टिमा समान हुनेछन् । कसैलाई पनि कानूनको समान संरक्षणबाट बञ्चित गरिने छैन ।”** त्यस्तै धारा १३ (३) मा **“राज्यले नागरिकहरुका बीच धर्म, वर्ण, जात, जाति, लिङ्ग, उत्पत्ति भाषा वा वैचारिक आस्था वा ती मध्ये कुनै कुराको आधारमा भेदभाव गरिने छैन ”** भन्ने व्यवस्था रहेको छ । सोहि धाराको प्रतिबन्धात्मक वाक्यांशमा आदिवासी/जनजातिहरु समेतलाई विशेष कानूनद्वारा संरक्षित गर्नु पर्ने भनि राज्यलाई स्पष्ट दिशानिर्देश गरेको अवस्था छ । यसका साथै उनीहरुको वैचारिक आस्थालाई राज्यले विभेद गर्न बन्देज गरेको संवैधानिक व्यवस्थालाई नजरअन्दाज गर्दै उनीहरुको

अस्थित्व, पहिचान र आस्थाको विषय अन्तर्गतको परम्परागत तथा प्रतिनिधिमूलक संस्थामार्फत मौलिक राजनैतिक प्रणालीको अभ्यास गर्नबाट बन्चित हुने गरी संविधानसभा तथा संविधान निर्माण प्रक्रियासंग सम्बन्धित कानूनहरूको निर्माणद्वारा आदिवासीहरूलाई राज्यले विभेद गरेको छ । आदिवासीहरूको मौलिक राजनैतिक संयन्त्र तथा प्रक्रिया मार्फत राजनैतिक अधिकारको उपभोग तथा अभ्यास गर्न पाउने सामुदायिक लोकतन्त्र (Communitarian Democracy) बाट बन्चित गरिएको मात्र नभई आदिवासीहरूको सन्दर्भमा बाह्य राजनीतिक प्रक्रिया (Alien Political system) लाई मात्र राज्यले संरक्षण गरी आदिवासीहरूलाई कानूनको समान संरक्षणबाट बन्चित गरेको प्रष्ट छ ।

४. नेपालले हस्ताक्षर गरी तथा सहमति जनाई पक्षराष्ट्र बनेका *नागरिक तथा राजनैतिक अधिकार सम्बन्धी प्रतिज्ञापत्र, १९६६* (International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)), *आर्थिक, सामाजिक सांस्कृतिक अधिकार सम्बन्धी प्रतिज्ञापत्र, १९६६*, (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)), *सबै प्रकारको जातीय भेदभाव उन्मूलन गर्ने महासन्धि, १९६५*, (International Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination (ICERD)). *आदिवासीहरूसँग सम्बन्धित अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं. १६९*, (Indigenous and Tribal Peoples Convention, 1989 (No.169)), *आदिवासीहरूको अधिकारसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसंघीय घोषणापत्र, २००७*, (UN Declaration on the Rights of Indigeneous Peoples (UNDRIP) तथा अन्य अन्तर्राष्ट्रिय कानूनहरूद्वारा प्रत्याभूत गरिएका संविधानसभाको गठन र संविधान निर्माण प्रक्रियामा प्रत्यक्ष तथा स्वतन्त्र रूपले मौलिक प्रक्रिया बमोजिम सहभागी हुन पाउने आदिवासीहरूको कानूनी अधिकारको उल्लंघन गरिएको छ । उल्लिखित अन्तर्राष्ट्रिय कानूनहरू, नेपाल सन्धि ऐन, २०४७ को दफा ९ मा “*संसदबाट अनुमोदन, सम्मिलन, स्वीकृत वा समर्थन भई नेपाल राज्यसरकार पक्ष भएको कुनै सन्धिको कुरा प्रचलित कानूनसँग बाभिएमा सो सन्धिको प्रयोजनको लागि बाभिएको हदसम्म प्रचलित कानून अमान्य हुनेछ र तत्सम्बन्धमा सन्धिको व्यवस्था नेपाल कानून सरह लागू हुनेछ ।*” भन्ने रहेको कानूनी व्यवस्थालाई राज्यले अनिवार्य रूपमा पालना गर्नु पर्दछ । यी कानूनका प्रावधानहरू स्वतः कार्यान्वयन (Self- Execution) को प्रकृतिका भएका हुनाले सोहि बमोजिम नेपालको संविधान तथा कानूनमा व्यवस्थित गरिएका छन् । यस विषयमा सम्मानित श्री सर्वोच्च अदालतको संयुक्त इजलासबाट रविन्द्र प्रसाद ढकाल समेत विरुद्ध नेपाल सरकार, गृह मन्त्रालय समेत भएको बन्दीप्रत्यक्षीकरण मुद्दामा (नेकाप २०६४पृ.स. १६९, नि.न. ७८१७) “ *नेपाल सन्धि ऐन, २०४७ को दफा ९ ले नेपालले अनुमोदन गरेका सन्धि सम्झौताको व्यवस्था नेपाल कानून सरह लागू हुने व्यवस्था गरेकाले नेपालले समेत स्वीकार गरिसकेका यी दस्तावेजहरूले निर्धारण गरेको दायित्वबाट राज्यले उन्मूक्ति पाउन सक्ने अवस्था नरहने । विदेशी तथा मानवअधिकारसम्बन्धी क्षेत्रीय अदालतहरूले गरेका निर्णय अनुरूप विकसित भएका मानवअधिकारसम्बन्धी मापदण्ड र सिद्धान्तहरू हाम्रो संविधानले अङ्गिकार गरेको, न्यायका मान्य सिद्धान्तका रूपमा बेपत्ता भएका नागरिकहरूप्रति राज्यको के कस्तो दायित्व रहने भनी स्थापित सिद्धान्तलाई अदालतले उदाहरणको रूपमा लिन सक्ने । संविधानको भाग ४ अन्तर्गतको प्रावधानहरू कार्यान्वयन भए वा नभएको सम्बन्धमा कुनै अदालतमा प्रश्न उठाउन नसकिने भनी धारा ३६ ले व्यवस्था गरेको भए तापनि यी प्रावधानहरूमा भएका व्यवस्था राज्यका प्रतिवद्धता हुन् भन्ने कुरामा विवाद नदेखिने”* भन्ने सिद्धान्त प्रतिपादन भएको छ । त्यस्तै अन्तरिम संविधानको धारा ३३ (ड) को व्यवस्था अनुसार राज्य पक्ष भएको सन्धि सम्झौताको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्ने राज्यलाई तोकिएको

दायित्व विपरीत माथि उल्लेखित अन्तर्राष्ट्रिय कानूनका प्रावधान, नजीर तथा संविधानले तोकिदिएको दायित्व वेवास्ता गरी संविधान निर्माण प्रक्रियामा आफ्नो प्रतिनिधिमूलक संस्था तथा प्रक्रिया बमोजिम स्वतन्त्ररूपमा छानिएका प्रतिनिधिमाफत संविधान निर्माण प्रक्रियामा सहभागी हुनबाट बञ्चित गरिएको प्रष्ट छ ।

५.माथि प्रकरण ४ मा उल्लेख गरिएको आदिवासीहरूले मौलिक प्रक्रिया अभ्यास गर्दै प्रतिनिधिमूलक संस्था माफत संविधान सभामा भाग लिन पउने अन्तर्राष्ट्रिय कानूनहरूद्वारा प्रत्याभूत अधिकारको उल्लघन सम्बन्धमा संयुक्त राष्ट्रसंघका आदिवासीहरूको मानवअधिकार तथा आधारभूत स्वतन्त्रता हेर्ने विशेष समाधीक्षक प्रो.जेम्स अनायाले प्रेस विज्ञप्तीमाफत “आदिवासीहरूको संविधानसभामा अन्तर्राष्ट्रिय कानूनद्वारा प्रदत्त स्वतन्त्ररूपले आफ्नो प्रक्रिया तथा प्रतिनिधिमूलक संघ संस्थामामाफत सहभागी हुन पाउने र उनीहरूसंग स्वतन्त्र सहमति कायम गर्न राज्यले वैकल्पिक व्यवस्था गर्नपर्ने” सिफारिश गर्नु भएको अवस्था विद्यमान छ, जसले संविधानसभा तथा संविधान निर्माण प्रक्रियामा आदिवासीको सहभागिता हुन नपाई अन्तर्राष्ट्रिय कानूनको पालना नभएको हुँदा यी विषयहरूको सम्बोधनका निम्ति राज्यले आवश्यक व्यवस्था गर्नको विकल्प नरहेका देखिन्छ ।

६.माथि प्रकरण ५ मा उल्लेख गरिएका अन्तर्राष्ट्रिय कानूनहरूले आदिवासीहरूको मानवअधिकार तथा आधारभूत स्वतन्त्रताको अधिकार प्रत्याभूत गरेका छन् । यी प्रत्याभूत गरिएका अधिकारहरू सामूहिक तथा व्यक्तिगत प्रकृतिका रहेकाछन् । यसै सन्दर्भमा अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं. १६९ को धारा १ (ख) अनुसार आदिवासीहरूको आफ्नै सामाजिक, आर्थिक, सांस्कृतिक संस्थाहरू कायम रहेका छन् भनी मान्यता दिइएको छ । त्यस्तै आदिवासीहरूको कानूनी अधिकारसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसंघीय घोषणापत्र, २००७, को धारा ५ को व्यवस्था अनुसार "Indigenous peoples have the right to maintain and strengthen their distinct political, legal, economic, social and cultural institutions, while retaining their right to participate fully, if they so choose, in the political, economic, social and cultural life of the State." अर्थात् आदिवासीहरूको विशेष प्रकारका राजनैतिक, आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक संस्थाहरूलाई कायम तथा सशक्तिकरण गर्ने, भिन्न समुदायको रूपमा आफ्नो पहिचानसहित रहन पाउने र आफ्नो राजनैतिक संस्थामाफत राज्यको राजनीतिमा भाग लिन पाउने अधिकार प्रत्याभूत गरेको छ । घोषणापत्रको धारा १८ को व्यवस्था अनुसार "Indigenous peoples have the right to participate in decision-making in matters which would affect their rights, through representatives chosen by themselves in accordance with their own procedures, as well as to maintain and develop their own indigenous decision-making institutions" अर्थात् आदिवासीहरूको अधिकारलाई प्रभावित पार्ने सबै तहको निर्णय गर्ने प्रक्रियाहरूमा आफ्नो मौलिक निर्णय गर्ने संस्थाहरू माफत सहभागी हुन पाउने सामूहिक राजनैतिक सहभागिताको अधिकार (Collective Political Rights) को प्रत्याभूत गरेको छ । अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं १६९ को धारा ६ (१) (ख) ले सबै तहको निर्वाचित निर्णय गर्ने संस्थाहरूमा अन्य समुदाय जत्तिकै हैसियत देखिने गरी स्वतन्त्रतापूर्वक भाग लिन सक्ने उपाय स्थापना गर्नपर्ने दायित्व राज्यलाई तोकिदिएको छ । Article 6.1 .b establish means by which these peoples can freely participate, to at least the same extent as other sectors of the population at all levels of decision-making in elective institutions and administrative and other bodies responsible for policies and programs which

concern them " यसरी स्वतन्त्ररूपले सहभागिताको लागि उपाय अपनाउदा धारा ६(१) (क) अनुसार खासगरी उनीहरूको प्रतिनिधिमूलक संस्थामार्फत् उचित प्रकृया अपनाई परामर्श गर्नुपर्ने दायित्व राज्यलाई तोकिएको छ । ... Article 6.1.a consult the peoples concerned through appropriate procedure and in particular through their representative institutions" यी व्यवस्थाहरू विपरित आदिवासीहरूलाई प्रत्यक्ष प्रभावित पार्ने र उनीहरूको भविष्य निर्माणसंग घनिष्ट रूपमा जोडिएको संविधान निर्माण प्रकृत्यामा प्रत्यक्ष सहभागिता तथा परामर्श नै नगरी संविधानसभा निर्वाचन ऐन, २०६४ को **दफा ५ र ६ मा** स्वतन्त्र व्यक्ति तथा राजनैतिक दलहरूले मात्र संविधानसभामा भाग लिन पाउने व्यवस्था गरिएको छ । यसबाट आफ्नो प्रतिनिधिमूलक संस्थाबाट चुनिएर आएका प्रतिनिधिहरूद्वारा प्रत्यक्ष रूपमा सहभागी हुन पाउने महासन्धिको धारा ६(१) (ख) र ६(१) (क)द्वारा प्रत्याभूत अधिकारको गम्भीररूपमा उल्लंघन हुनका साथै महासन्धिको धारा ३(१)(२) अनुसार विनाभेदभाव तथा अड्चन मानव अधिकारको पूर्ण उपभोग गर्न पाउने र मानवअधिकारको उल्लंघन हुनेगरी कुनै पनि प्रकारको शक्ति वा करकाप गरिने छैन भन्ने प्रावधानको विरुद्ध निर्वाचन आयोग ऐन, २०६३, संविधानसभा सदस्य निर्वाचन ऐन, २०६४ तथा नियमावली, २०६४ लागू गरी आदिवासीहरूलाई संविधानसभा गठनमा बहिष्करण गरिएको छ ।

६. आदिवासीहरूको अधिकारसम्बन्धी महासन्धि नं १६९ को धारा २(१) मा "Governments shall have the responsibility for developing, with the participation of the peoples concerned, co-ordinated and systematic action to protect the rights of these peoples and to guarantee respect for their integrity" आदिवासीहरूको सहभागिता र सरोकारमा उनीहरूको अधिकारलाई संरक्षण गर्न र उनीहरूको आत्म-सम्मानको प्रत्याभूतिका लागि राज्यले समन्वयात्मक र प्रणालीबद्ध कार्य गर्ने जिम्मेवारी राज्यको रहने, " 2.2.a Such action shall included measures for: (a) ensuring that members of these peoples benefit on and equal footing from the rights and opportunities which national laws and regulations grant to other members of the population;" धारा २.२.(क) राष्ट्रिय कानून तथा नियमहरूद्वारा प्रदत्त अधिकार तथा अवसर अन्य समुदायसहरू समान हैसियत रहने गरी आदिवासीले फाइदा पाउने विषय राज्यले सुनिश्चित गर्नुपर्ने व्यवस्था संविधानसभा तथा संविधान निर्माण प्रक्रियामा विल्कुल उल्लंघन गरिएको छ ।

७. संविधानसभा निर्वाचन ऐन, २०६४ को दफा २ (ठ), दफा ७ (३), संविधानसभाको निर्वाचनमा राजनीतिक दलहरूले उम्मेदवारको बन्द सूची तयार गर्दा आदिवासी / जनजाति समेतको समानुपातिक प्रतिनिधित्वलाई ध्यान दिनुपर्ने र संविधानसभा नियमावली, २०६५ को नियम ६५(४), ६६, ६९ मा राजनैतिक दलहरूद्वारा संविधानसभा अन्तर्गत गठन गरिने समितिहरूमा मनोनयन गर्दा आदिवासी / जनजाति समेतको समानुपातिक प्रतिनिधित्वलाई संविधानसभाको दलीय संरचनाको आधारमा ध्यान दिनुपर्ने कुरा उल्लेख गरिएको छ । यी कानूनहरूमा उल्लेखित समानुपातिक व्यवस्थाले आदिवासीहरूसँग प्रत्यक्ष सरोकार राख्दछ र प्रभावित बनाउँदछ । त्यस्तो अवस्थामा अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महान्धि नं. १६९ को धारा ६(१) तथा सबै प्रकारको जातीय भेदभाव उन्मूलन गर्ने महासन्धिको धारा ५(ग) अनुरूप आदिवासीहरूसँग **अग्रिम परामर्श** कायम गरेर मात्र त्यस्ता कानून लागू गर्नुपर्दछ । सबै प्रकारको जातीय भेदभाव उन्मूलन गर्ने महासन्धि अनुगमन गर्ने समितिले महासन्धिको विषयमा व्याख्या गर्दै आदिवासीहरूको अधिकार सुनिश्चित गर्न पक्षराष्ट्रहरूलाई सिफारिश नं.२ ३ (General

Recomendation XXIII) को २ नं. बुँदामा महासन्धि आदिवासीहरूको लागि प्रयोग हुन्छ, साथै बुँदा ४ (ग) मा पक्षराष्ट्रहरूले सार्वजनिक जीवनमा प्रभावकारी सहभागिताको अधिकारलाई मान्यता दिने, उनीहरूको अधिकार र चाहनालाई प्रत्यक्ष असर पार्नेमा सुसूचित सहमति विना कुनै निर्णय लिइने छैन भन्ने व्यवस्था गरेको छ । नेपालले सहमति जनाएको आदिवासीहरूको अधिकारसम्बन्धी घोषणापत्र, २००७ को धारा १९ को व्यवस्था अनुरूप "State shall consult and cooperate in good faith with the indigeneous peoples concerned through their own representative insitution in order to obtain their free, prior and informed consent before adopting and implementing legislative or administrative measures that may affect them" अर्थात् राज्यले इमान्दारीताका साथ व्यवस्थापिकीय वा प्रशासनिक उपाय अपनाउँदा, कार्यान्वयन गर्दा आदिवासीहरूको प्रतिनिधिमूलक संस्थाको अग्रिम स्वतन्त्र सहमति लिन पर्दछ । यी प्रावधान विपरीत माथि उल्लेखित संविधानसभा गठन, निर्वाचन तथा संविधानसभा सम्बन्धी ऐन, नियमावलीहरू आदिवासीहरूसंग अग्रिम परामर्श तथा सहमति कायम नगरी लागू गरिएको स्पष्ट छ ।

८. संविधानसभा नियमावली, २०६५ को नियम ६४ ले संवैधानिक समिति, विषयगत समिति र प्रकृयागत समिति गठन गर्न सकिने व्यवस्था गरेकोछ । नियम ६५ ले संवैधानिक समिति रहने व्यवस्था गरेको छ । नियम ६६ मा संविधानमा रहने विभिन्न विषयहरूमध्ये आफूलाई तोकिएको विषयमा अवधारणापत्र सहितको प्रारम्भिक मस्यौदा तयार गर्ने प्रयोजनको लागि (१) मौलिक अधिकार तथा निर्देशक सिद्धान्त समिति (२) अल्पसंख्यक सीमान्तकृत समुदायको हक अधिकार संरक्षण समिति (३) राज्यको पुनर्संरचना र राज्यशक्तिको बाँडफाँड समिति (४) व्यवस्थापिकीय अंगको स्वरूप निर्धारण समिति (५) राज्यको शासकीय स्वरूप निर्धारण समिति (६) न्याय प्रणाली सम्बन्धी समिति (७) संवैधानिक निकायको संरचना निर्धारण समिति (८) प्राकृतिक स्रोत, आर्थिक अधिकार तथा राजश्व बाँडफाँड समिति (९) साँस्कृतिक र सामाजिक ऐक्यवद्धताको आधार निर्धारण समिति (१०) राष्ट्रियहितको संरक्षण समिति रहने व्यवस्था गरिएको छ । नियम ६७ मा संविधानसभाको संविधान निर्माण कार्यलाई प्रभावकारी रूपमा संचालन गर्न आवश्यक पर्ने महत्वपूर्ण प्रशासनिक र प्रकृयागत कार्यको लागि (१) नागरिक सम्बन्ध समिति (२) जनमत संकलन तथा समन्वय समिति (३) क्षमता अभिवृद्धि तथा स्रोत व्यवस्थापन समितिको व्यवस्था छ । यी समितिहरूले आफ्नो कार्यक्षेत्र बनाई संविधानको मस्यौदा गर्न समेत प्रारम्भ गरेका छन् । उल्लिखित विषयगत समितिहरूको व्यवस्थाले देशको कुल जनसंख्याको ३७.२ प्रतिशत ओगटेको आदिवासी /जनजाति उत्थान राष्ट्रिय प्रतिष्ठान ऐन, २०५८ द्वारा विभिन्न समुदायको रूपमा पहिचान गरिएको व्यवस्थालाई बेवास्ता गरी आदिवासी / जनजातिसम्बन्धी समितिको व्यवस्था नगरी संविधानको धारा २१ तथा ३३ (घ१)द्वारा प्रदत्त राज्य संरचनामा सहभागी हुन पाउने हकको उल्लंघन गरेको छ । यसको अलावा अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं. १६९ को धारा ६(१) (क) र धारा ६(१)(ख) को प्रावधान अनुसार न्यूनतम रूपमा पनि अन्य समुदाय जत्तिकै हैसियतमा स्वतन्त्र रूपमा विनाबाह्य हस्तक्षेप प्रतिनिधित्वको सुनिश्चित गर्नका लागि उचित **प्रकृया तथा संयन्त्रहरू** स्थापना गर्नपर्ने दायित्वको उल्लंघन गरी संविधान निर्माण प्रकृयामा आदिवासीहरूको कुनै समिति नै गठन गरिएको छैन । गठन गरिएका यी समितिहरूको कार्यक्षेत्रमा समेत आदिवासीहरूको विषयमा काम गर्ने जिम्मेवारी तोकिएको छैन भने अर्कोतर्फ आदिवासीहरूको सहभागिता तथा उनीहरूको अधिकार तथा सरोकारमा गम्भीर असर पार्ने गरी मस्यौदा गर्न प्रारम्भ गरिएको छ ।

९. नेपालको कुल जनसंख्याको ३७.२% प्रतिशत जनसंख्या रहेका र राज्य संरचनामा अत्यन्तै न्यून संख्यामा उपस्थित रहेका आदिवासीहरूको विकास र संरक्षणको विषय समग्र राष्ट्रको विकास, कानूनी राज्य, दिगो शान्ति, सुव्यवस्था र राज्य पुनःसंरचनासंग जोडिएका विषयवस्तुहरू हुन् । संविधान निर्माण प्रक्रियामा आदिवासीहरूको अर्थपूर्ण सहभागिताविना राज्य पुनःसंरचना अधुरो र अपूरो रहने निश्चितप्रायः छ । राज्य पुनःसंरचना, विगतमा भएका राष्ट्र निर्माण प्रक्रियामा छुट्न गएका विषय तथा समुदायहरू समेतको सहभागिता तथा समावेशी सिद्धान्तको आधारमा राज्य पुनःसंरचना पुनःराष्ट्र निर्माण प्रक्रिया (Be-lated nation building process) हो । पुनःराष्ट्र निर्माण प्रक्रिया Be-lated nation building process आत्म-निर्णयको अधिकारसंग जोडिएको विषयवस्तु हो, जसलाई **नागरिक तथा राजनैतिक अधिकार सम्बन्धी प्रतिज्ञापत्र, १९६६, आर्थिक, सामाजिक सांस्कृतिक अधिकारसम्बन्धी प्रतिज्ञापत्र, १९६६** को धारा १ र **आदिवासीहरूको अधिकारसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसंघीय घोषणापत्र, २००७** को धारा ३ द्वारा प्रत्याभूत गरिएको छ । आदिवासीहरूलाई राज्य पुनःसंरचनामा स्वतन्त्ररूपले सहभागी हुनबाट बन्चित गरिएको कार्यले उनीहरूको आत्म-निर्णयको अधिकार, लोकतान्त्रिक सहभागिता, विकास र संरक्षणको अधिकार उल्लंघन भएको छ ।

१०. अतः माथि प्रकरण प्रकरणमा उल्लेख गरिए बमोजिम नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को प्रस्तावनाको भावना तथा मर्म, मौलिक हक अन्तर्गतका धारा १२ (३)(क), धारा २१ र धारा ६३ (३)(ग)को व्यवस्था विपरित आदिवासीहरूलाई संविधानसभा तथा संविधान निर्माण प्रक्रियामा आफ्नो प्रतिनिधिमूलक संघसंस्थामार्फत स्वतन्त्र रूपले आफ्नो प्रकृत्या बमोजिम छानिएको प्रतिनिधिमार्फत सहभागी हुन, विचार तथा अभिव्यक्ति राख्न पाउने हकको परिपालन तथा प्रचलनका लागि संविधानसभा निर्वाचन ऐन तथा नियमावली र संविधानसभा नियमावलीलाई संशोधन गर्न वा अन्य उपयुक्त व्यवस्थाको लागि नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ र १०७(२) बमोजिम जो चाहिने आज्ञा वा आदेश जारी गरिपाउँ ।

११. सबै प्रकारको जातीय भेदभाव उन्मूलन गर्ने महसन्धि, १९६५, को धारा ५ (ग) तथा महासन्धि अनुगमन समितिको सिफारिश नं. २३ को बुँदा नं २ र ४(घ) अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं. १६९, ६(१) आदिवासीहरूको अधिकारसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसंघीय घोषणापत्र, २००७, को धारा १८ बमोजिम आदिवासी/जनजातिहरूको संविधान निर्माण प्रकृत्यामा आफ्नो प्रतिनिधिमूलक संघसंस्थामार्फत स्वतन्त्र रूपले आफ्नो प्रकृत्या बमोजिम छानिएको प्रतिनिधिमार्फत सहभागिताको लागि संविधान, ऐन तथा नियमावलीमा आवश्यक संशोधन लगायत अन्य उपयुक्त आदेश जारी गरिपाउँ ।

१२. नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा २१, धारा ३३ (घ१) तथा सबै प्रकारको जातीय भेदभाव उन्मूलन गर्ने महसन्धि, १९६५, को धारा ५ (ग) तथा महासन्धि अनुगमन समितिको सिफारिश नं. २३ को बुँदा नं २ र ४(घ) अन्तर्राष्ट्रिय श्रम संगठन महासन्धि नं. १६९को धारा २.२(१) क र ख, धारा ६(१)(क)(ख), आदिवासीहरूको अधिकारसम्बन्धी संयुक्त राष्ट्रसंघीय घोषणापत्र, २००७, को धारा १९ द्वारा प्रत्याभूत गरिएको अग्रिम सुसूचित सहमतिको अधिकारलाई सुनिश्चित गर्न, संविधानसभामा आदिवासीहरूको छुट्टै समितिको गठन, उनीहरूसंग अग्रिम परामर्श र सहमतिको विशेष प्रक्रिया र संयन्त्रको स्थापना गर्न संविधान, संविधानसभा निर्वाचन ऐन, २०६४, नियमावली, २०६४ तथा संविधानसभा नियमावली, २०६५मा आवश्यक संशोधन तथा परिमार्जन गर्नको निम्ति परमादेश वा अन्य उपयुक्त आदेश जारी गरिपाउँ ।

१३. अन्तरिम संविधान, २०६३ र अन्तर्राष्ट्रिय कानूनका माथि प्रकरण प्रकरणमा उल्लेखित धाराहरूले प्रत्याभूत गरेका आदिवासी जनजातिहरूको हक तथा कानूनी अधिकार विपरीत संविधानसभा तथा संविधान निर्माण प्रकृया आदिवासी/जनजातिहरूको स्वतन्त्र तथा प्रत्यक्ष सहभागिताविना प्रारम्भ हुन लागेको हुँदा आदिवासी जनजातिहरूको अधिकार गम्भीर रूपमा हनन् हुने प्रबल सम्भावना रहेको हुनाले संविधान निर्माण प्रकृत्यामा आदिवासी जनजातिहरूको स्वतन्त्र सहभागिता, स्वतन्त्र सहमतिको लागि आवश्यक प्रकृया तथा संयन्त्र निर्माण तथा आदिवासी जनजातिहरूको छुट्टै समिति निर्माण नगरी संविधान निर्माण प्रकृत्याका कुनै पनि कार्यहरू यस मुद्दाको अन्तिम किनारा नभए सम्मका लागि नगर्न नगराउन विपक्षीहरूको नाममा अन्तरिम आदेश समेत जारी गरिपाऊँ ।

संलग्न प्रमाणका प्रतिलिपि

१) रीट निवेदक संस्थाहरूको कार्यसमिति बैठकको निर्णयको प्रतिलिपि थान१९

२) आदिवासीहरूको मानवअधिकार हेर्ने संयुक्त राष्ट्र संघीय समाधीक्षकद्वारा गरिएको तथा संयुक्त राष्ट्र संघीय मानव अधिकार उच्चायुक्तको कार्यलय नेपालद्वारा प्रकाशीत प्रेश विज्ञप्ती थान १

३) यस मुद्दामा हामी निवेदकहरूका तर्फबाट मुकरर हुने कानून व्यवसायीहरूको बहस पैरवी तथा पेश हुने नजीर समेतलाई यसै रीट निवेदनको अभिन्न अंग मानि पाऊँ ।

यस निवेदनपत्रमा लेखिएको व्यहोरा ठीक साँचो छ भुठा ठहरे कानून वमाजिम सहुँला वुभाउँला

रीट निवेदकहरू

(लाहुर्निप)को तर्फबाट निज सचिव शंकर लिम्बू

किरात रदु नछिरिड साखाम, तर्फबाट निज प्रतापसिंह नाछिरिड

किरात राई यायोक्खा, तर्फबाट निज भीम राई

राष्ट्रिय आदिवासी/जनजाति महिला महासंघ, तर्फबाट निजकी चिनीमाया माभी

आदिवासी महिला कानूनी सचेतना समूह तर्फबाट निज इन्दिरा कुमारी श्रीस

ह्योल्मो संरक्षण तथा उत्थान परिषद, तर्फबाट निज टासी छिरिड लामा

सुनुवार सेवा समाज, तर्फबाट निज विमला सुनुवार

आठपहरिया किरात राई समाज, तर्फबाट निज मनोज राई

नेवा देय् दबू का.जि. तर्फबाट निज मंगला कारंजित

नेपाल बोटे समाजे, तर्फबाट निज ज्ञान बहादुर बोटे

हिमालय भोटे समाजको तर्फबाट निज दावा साङ्मु भोटे

किरात चाम्लिङ राई भाषा तथा संस्कृति उत्थान संघ, तर्फबाट निज राजु विक्रम चाम्लिङ
लिल फङ्ग, तर्फबाट निज जीत बहादुर घले
नेपाल कुमाल समाज सुधार समितिको तर्फबाट निज नगेन्द्र कुमाल
किसान समुदाय विकास प्रतिष्ठान, भ्रपा जिल्लाका तर्फबाट निज
नेपाल माभी उत्थान संघको तर्फबाट निज धन बहादुर माभी
करानी समाज सेवा संघका तर्फबाट निज गुरु श्याङग्याप लामा
याम्फुहाङ किरात राई एकता समाजका तर्फबाट निज विचारी याम्फु'विशाल'
किरात याक्थुङ चुम्लुङका तर्फबाट निज उत्तम सिं थाङदेन

इति सम्वत २०६५ साल ...महिना ...रोज शुभम्

वरिष्ठ अधिवक्ता सर्वज्ञरत्न तुलाधर
अधिवक्ता कुमार योजन तामाड
अधिवक्ता मुक्ति प्रधान
अधिवक्ता उत्तम सिं थाडदेन
अधिवक्ता दिनेश कुमार घले
अधिवक्ता शंकर लिम्बू
अधिवक्ता भगवान गुरुड
अधिवक्ता कुमार इडनाम
अधिवक्ता दिलिप मादेन
अधिवक्ता प्रेम राई
अधिवक्ता वि.बी. राई
अधिवक्ता तेज बहादुर राई
अधिवक्ता चण्डेश्वर श्रेष्ठ
अधिवक्ता बल बहादुर राई
अधिवक्ता सम्बोजेन लिम्बू
अधिवक्ता थाइन्द्र बहादुर आडबुहाड
अधिवक्ता कुडसान लामा
अधिवक्ता राम बहादुर थापा
अधिवक्ता इन्दिरा कुमारी श्रीरिष
अधिवक्ता सारदा सुब्बा
अधिवक्ता कौशिला राई
अधिवक्ता अमृता थेवे
अधिवक्ता लक्ष्मी राई
अधिवक्ता रामजी कोडग्याड
अधिवक्ता रामप्यारी सुनुवार
अधिवक्ता टंक बहादुर राई
अधिवक्ता शान्तिकुमारी राई
अधिवक्ता भीम राई
अधिवक्ता रमण कुमार श्रेष्ठ
अधिवक्ता श्रीधर डाखुशी
अधिवक्ता रामनाथ राई
अधिवक्ता राजु गुरुड
अधिवक्ता दिपक राई
अधिवक्ता विसन राई
अधिवक्ता श्रीभक्त भडेल
अधिवक्ता विनोद पराजुली
अधिवक्ता चन्द्रलाल श्रेष्ठ
अधिवक्ता चेत बहादुर आले
अधिवक्ता नबीन लिडदेन